

Уночі шелестить мені листя

Володимир Сосюра

Уночі шелестить мені листя,
одбивається чудно в вікні.
Мій синок синьоокий в колисці
усміхається сонно мені.
Кличе: — Тато! — і ручки маленькі
простягає до мене воно.
Ти не плач. Ось повернеться ненька,
в неї збори сьогодні в ІНО.
Ти не плач і дрібними зубами
не гризи ти цигарку мою.
Не покину твоєї я мами,
бо її я так юно люблю...
...Наші дні осеніють ласкаво,
наче сонячний блиск на ріллю.
Я червінців візьму в Держвидаві
і тобі черевички куплю.
Мое серце лежить у колисці,
це ж моя, ця маненька рука.
Уночі шелестить мені листя,
та синочка воно не зляка.